

מ"ת 1810/20 - מדינת ישראל נגד מג'ד עזומה

בית משפט השלום לתעבורה בbear שבע

מ"ת 1810-20 מדינת ישראל נ' עזומה
תיק חיזוני: 217648/2020

בפני כבוד השופטת אילת גרב
מבקשים מדינת ישראל
נגד מג'ד עזומה
משיבים
החלטה

1. זו החלטה בבקשת המבוקשת להורות על הארכת תנאי שחרור של המשיב לרבות מעצר בית מלא, ופשילתו של המשיב מהחזקת רישיון נהיגה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. צוין כי הבקשה הוגשה כבקשה למעצר עד תום ההליכים ולפשילה עד תום ההליכים המשפטיים. בהתאם לאמור בבקשתה, הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, פקיעת תוקפו של רישיון הנהיגה ונוהga ללא פוליסט ביטוח. עוד כאמור בבקשת צינה המבוקשת כי המשיב נתפס נהוג בזמן פסילה, וזה בפעם השנייה לכואורה, וזאת כאשר תלוי ועומד נגדו תיק נוספת בגין עבירות דומות.
3. המשיב נעצר ווחרר בתנאי מעצר בית מלא תוך הפקדת ערביות שונות.
4. בעת הדיוון בבקשת חזרה המבוקשת על האמור בבקשתה, צינה את עברו התעבורי המכבד של המשיב וביקשה להורות על הותרתו של המשיב בתנאי מעצר בית מלא.
5. לטענת המשיב, כתוב הערובה שנערך בעניינו נערך שלא כדין, שכן ההחלטה להורות על שחררו של המשיב בתנאים כאמור, ניתנה ללא נימוקים וכי שחתם בפועל על החלטה זו היה השוטר שי ביטן שאינו קצין.
6. עוד הפנה ב"כ המשיב להחלטת כב' השופט לננסמן בתיק 19-12-8472, וכן צוין כי המשיב מסר בחקירותיו כי עניינו מתופל בידי עורך דין, ולא ידע להבחין בין בקשה לחישוב פסילה או בקשה לביטול פסק דין, ובכל מקרה עניינו נדחה לחודש אפריל 2010 והדין לא התקיים בשל מצב החירום. כמו כן הפנה ב"כ המשיב לפקודות המטה הארצי מס' 14.01.34 בעניין: "עיכוב, מעצר ווחרור".

5. עיון בכתב העורובה בעניינו של המשיב מעלה כי סומן הסעיף ולפיו رس"ב שי ביטון, קיבל את ההחלטה בעניינו של המשיב, לאחר שהתקבל אישור הקצין הממונה, אשר נעדר או נבצר ממנו לעשות כך.

בהחלטת כב' השופט לנדרמן במ"ת 8472-12-19 בעניין **מ"י אחמד**,** וכן בתיק מ"ת**

20-05-2115 בעניין מ"י ג. ראד אבו האני, שניתן על ידי מותב זה, נקבע כי בהעדר כל תיעוד, פרט לסימון על כתב העורובה כי הקצין האziel סמכיוותו לרכז הבוחנים שחתם על כתב העורובה, קיבל בית המשפט את טענת המשיבה שם, כי צו הקצין בכתב העורובהبطل.

עוד קבע בית המשפט כי בית המשפטאמין רשאי להחליט בבקשת מעוצר עד תום ההליכים ואולם זאת כאשר המשיבה משוחררת מכל תנאי.

6. עוד הוסיף בכתב העורובה בעניין **ראד אבו האני**, כי גם לא נמצא בחומר הראיות תיעוד בכתב למטען האישור הטלפוני או למטען האישור בדרך בהתאם לפקודות משטרת ישראל של המפקח הכללי מס' 14.01.34 בסעיף 6א(4). בהתאם לפקודה זו כאשר מדובר בהבאת עצור בפני קצין ממונה, כאשר נעדר הקצין הממונה מהתחנה או נבצר ממנו לדון בשחרור של עצור, רשאי השוטר האחראי על החקירה לשחרר את העצור, בלבד שקיבל אישור על כך מהקצין הממונה, ואם הורה על שחרור בעורובה, יקבל את אישור הקצין הממונה לעורובה או לתנאייה.

אישור לפי סעיף זה יכול להיות גם אישור טלפוני אשר יתועד בכתב.

גם בעניינו לא נמצא תיעוד למטען האישור כאמור בכל דרך שהיא.

אם כן בנסיבות אלה ניתן לקבוע כי החלטת رس"ב ביטון בכתב העורובהبطلה.

7. יתרה מכך, לגופו של עניין ראיו לציין כי אין לחובתו הרשעה בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה, אלא של חובתו תלוי ועומד תיק הממתין לבירור דין בגין עבירה לכואורה של נהיגה בזמן פסילה שבוצעה ביום 8.10.18.

בנסיבות אלה, גם לא תלוי ועומד נגד המשיב עונש מאסר מותנה או עונש פסילה מותנית.

8. נכון כל האמור אני סבורה כי יש להורות על ביטול תנאי שחררו של המשיב כפי שנקבעו בהחלטת رس"ב שי ביטון.

9. המשיב יפקיד סך של 1,000 ₪ להבטחת התיצבותו לדיניהם הבאים, כמו כן יחתום על ערבות עצמית בסך 15,000 ₪.

בנוסף לכך אני מורה על פסילתו של המשיב מהחזקת רישון נהיגה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. הפסילה תמנה ממועד הפקדת רישון הנהיגה במציאות בית המשפט ל痼בורה בבאר שבע, או לחילופין לאחר הפקדת תצהיר חלף רישון נהיגה.

ההחלטה תשלח לצדים.

ניתנה היום, י"ז איר תש"פ, 11 Mai 2020, בהעדר הצדדים.